

بررسی کالزایی و باززایی گیاه دارویی کاسنی (*Cichorium intybus* L.) با استفاده از ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ

حمیرا هادیزاده^۱ - مهدی محب‌الدینی^{۲*} - بهروز اسماعیل‌پور^۳ - اسماعیل چمنی^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۲/۰۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۰۵/۱۸

چکیده

کاسنی (*Cichorium intybus* L.) گیاه دارویی مهمی می‌باشد که به دلیل داشتن انواع مختلف ترکیبات دارویی حائز اهمیت می‌باشد. این تحقیق به منظور بهینه‌سازی کالوس‌زایی و باززایی گیاه کاسنی با استفاده از ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ مورد مطالعه قرار گرفت. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام گردید. در این آزمایش از غلظت‌های مختلف نفتالین استیک اسید (NAA) (۰، ۰/۰۳/۱، ۰/۰۶، ۱ میلی‌گرم در لیتر)، بنزیل آدنین (BA) (۰، ۰/۱، ۰/۵، ۱، ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر) و کینتین (KIN) (۰، ۰/۵، ۱، ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر) استفاده گردید. صفات درصد کالوس‌زایی، درصد نوساقه‌های باززایی شده در هر ریز نمونه بررسی شد. در ترکیب هورمونی نفتالین استیک اسید و بنزیل آدنین در هر دو ریز نمونه برگ و دمبرگ در همه ترکیب‌های هورمونی کالوس‌زایی مشاهده شد. در ترکیب هورمونی نفتالین استیک اسید و کینتین بیشترین درصد کالوس‌زایی در ریز نمونه برگ در محیط کشت حاوی ۰/۳ میلی‌گرم در لیتر نفتالین استیک اسید در ترکیب با هورمون کینتین با غلظت ۱ و یا ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر مشاهده شد و در ریز نمونه دمبرگ بیشترین درصد کالوس‌زایی در محیط کشت حاوی ۰/۳ میلی‌گرم در لیتر نفتالین استیک اسید و ۱ میلی‌گرم در لیتر کینتین حاصل شد. در ترکیب هورمونی نفتالین استیک اسید و بنزیل آدنین در هر دو ریز نمونه برگ و دمبرگ بیشترین باززایی از لحاظ درصد و تعداد نوساقه در محیط کشت موراشیگ و اسکوک (MS) حاوی ۰/۳ میلی‌گرم در لیتر نفتالین استیک اسید و ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر بنزیل آدنین‌دست آمد. در ترکیب هورمونی نفتالین استیک اسید و کینتین ریز نمونه برگ بیشترین باززایی از لحاظ درصد و تعداد نوساقه در محیط کشت موراشیگ و اسکوک (MS) حاوی ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر نفتالین استیک اسید و ۱ میلی‌گرم در لیتر کینتین و در ریز نمونه دمبرگ در محیط کشت موراشیگ و اسکوک حاوی ۰/۳ میلی‌گرم در لیتر نفتالین استیک اسید و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر کینتین بدست آمد.

واژه‌های کلیدی: بنزیل آدنین، کینتین، محیط کشت، نفتالین استیک اسید، نوساقه

مقدمه

بیوتکنولوژی جهت افزایش تولید و بهره‌وری گیاهان دارویی معطوف نموده است. بیوتکنولوژی با بهره‌گیری از علوم مختلف مانند بیولوژی، بیوشیمی، ژنتیک و غیره و با استفاده از راهکارهای کشت سلول‌ها، اندام‌ها و بافت‌ها، مهندسی ژنتیک و نشانگرهای مولکولی قادر است کارایی گیاهان رابه عنوان منابع تجدید پذیر جهت تولید دارو افزایش دهد (۵). کاسنی با نام علمی *Cichorium intybus* L. از تیره Asteraceae می‌باشد. گیاهی علفی، پایا با ریشه مخروطی شکل و دراز (۰/۵-۱ متر) به رنگ قهوه‌ای، ساقه راست و شاخه‌دار، برگ‌ها زمینی که به صورت متناوب، سر نیزه‌ای بدون دمبرگ و گل‌ها به رنگ آبی بوده و ارتفاع گیاه بین ۰/۵ - ۱ متر است (۳۴). منشأ اصلی این گیاه اروپای مرکزی مناطق غربی و مرکزی آسیا و شمال آفریقا است. پراکندگی وسیعی در نواحی مختلف ایران به خصوص شمال ایران،

امروزه تقاضا برای ترکیبات دارویی افزایش یافته است، اما برخی از این گیاهان، زیستگاه‌های طبیعی محدود دارند و بسته به شرایط محیطی و جغرافیایی محل رویش گیاه، جمع‌آوری آنها با مشکلاتی مواجه است. غلظت پایین این ترکیبات در گیاه، محدودیت منابع طبیعی، تخریب روز افزون جنگل‌ها، مراتع و فضای سبز، نابودی گونه‌های متنوع گیاهی و جانوری، مشکلات مرتبط با اهلی نمودن و کشت زراعی این گیاهان، توجه محققین رابه استفاده از راهکارهای

۱، ۲، ۳ و ۴- به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد، استادیار و دانشیاران علوم باغبانی، دانشگاه محقق اردبیلی

*- نویسنده مسئول: (Email: Mohebodini@uma.ac.ir)

۰/۰۸۷ میلی‌گرم در لیتر ایندول استیک اسید و ۱/۰۵ میلی‌گرم در لیتر بنزیل آدنین توسط رحمان و همکاران (۱۶) گزارش شد.

جن وون و همکاران (۳) بازرایی از ریز نمونه‌های کوتیلدون دو ژنوتیپ مختلف کاسنی رادشبو^{۱۱} و ایتالیانا^{۱۲} با استفاده از ترکیبات مختلف تنظیم کننده‌های رشد گیاهی ایندول استیک اسید و بنزیل آمینو پورین در محیط کشت موراشیگ و اسکوگ مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد بیشترین تعداد شاخه (۵/۶ عدد) در ژنوتیپ رادشبو در محیط کشت حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر ایندول استیک اسید و ۱ میلی‌گرم در لیتر بنزیل آمینو پورین و بیشترین تعداد شاخه (۵ عدد) در ژنوتیپ ایتالیانا در محیط کشت حاوی ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر ایندول استیک اسید و ۱ میلی‌گرم در لیتر بنزیل آمینو پورین مشاهده شد.

هیون جونگ و همکاران (۷) به منظور بازرایی از ریز نمونه کوتیلدون کاسنی از ترکیبات مختلف تنظیم کننده‌های رشد گیاهی ایندول استیک اسید و بنزیل آمینو پورین در محیط کشت موراشیگ و اسکوگ استفاده کردند. نتایج آزمایش آنها نشان داد که در محیط کشت حاوی ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر بنزیل آمینو پورین و ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر ایندول استیک اسید بیشترین بازرایی صورت گرفته است. بیوتکنولوژی گیاهی فرصت‌های فوق‌العاده‌ای را برای رشد سریع و پیشرفت علم فراهم آورده است و از میان موضوعات مختلف بیوتکنولوژی، کشت بافت گیاهی از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است (۲۰). فنون کشت بافت گیاهی به ابزاری قدرتمند برای تکثیر گونه‌های گیاهی تبدیل شده است (۱۹). این تکنیک‌ها در گیاهان دارویی به سمت تولید متابولیت‌های ثانویه ویژه، حفاظت ژرم پلاسما یا توسعه اصول ریز ازدیادی گیاه سوق داده می‌شود (۱۲ و ۱۸). علاوه بر این، کشت بافت در بهبود ژنتیکی گیاهان با استفاده از روش‌های بیوتکنولوژی و مهندسی ژنتیک نیز نقش بسیار مهمی دارد. پیش نیاز اصلی و اولین گام برای موارد فوق بهینه‌سازی یک سیستم کشت بافت مناسب است. بنابراین با توجه به اینکه مطالعاتی در رابطه با کشت بافت کاسنی بومی ایران گزارش نشده است، این تحقیق به منظور بهینه‌سازی روش بازرایی مناسب با استفاده از غلظت‌های مختلف تنظیم کننده‌های رشد KIN, BA, NAA و ریز نمونه‌های برگ و دم‌برگ این گیاه (ژنوتیپ بومی اصفهان) انجام شد.

مواد و روش‌ها

تهیه و ضد عفونی بذور

بذر گیاه کاسنی از شرکت پاکان بذر اصفهان تهیه گردید. جهت ضد عفونی، بذور ابتدا به مدت ۳۰ دقیقه زیر آب جاری شستشو داده شدند. سپس زیر هود لامینار ابتدا در الکل اتانول ۷۰٪ به مدت ۹۰

آذربایجان و مناطق کوهستانی خراسان دارد (۱۰). ریشه، برگ و بذر آن دارای تعداد زیادی ترکیبات دارویی از قبیل اینولین، سسکوئیدیترین^۱، لاکتون^۲، کومارین^۳، فلاونوئیدها^۴ و ویتامین می‌باشد که به عنوان ضد هیپاتیت، ضد سرطان، اشتها آور، ضد نفخ و ضد التهاب استفاده می‌شود خواص ضد باکتریایی نیز برای عصاره ریشه کاسنی گزارش شده است (۱۴). از جمله عواملی که در تولید کالوس و بازرایی مؤثرند، ژنوتیپ، تنظیم کننده‌های رشد، محیط کشت، نوع ریز نمونه، سن ریز نمونه و شرایط محیطی می‌باشد (۴). نتایج نشان داده است که وابستگی القای کالوس و بازرایی گیاه به ژنوتیپ اجتناب ناپذیر است و القای کالوس و بازرایی گیاه با ژنوتیپ گیاه تغییر می‌کند (۴).

مطالعه‌ای توسط پارک و همکاران (۱۵) برای بازرایی ۴ ژنوتیپ مختلف گیاه کاسنی در محیط کشت موراشیگ و اسکوگ^۵ (MS) با تنظیم کننده‌های رشد گیاهی ایندول استیک اسید^۶ (IAA) و بنزیل آمینو پورین^۷ (BAP) در غلظت‌های مختلف با دو ریز نمونه برگ و دم‌برگ صورت گرفته است که از بین ژنوتیپ‌های مورد بررسی، در ژنوتیپ گویلیو^۸ بیشترین بازرایی را در محیط کشت حاوی ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر ایندول استیک اسید و ۱ میلی‌گرم در لیتر بنزیل آمینو پورین گزارش کردند. رحمان و همکاران (۱۶) به منظور کالوس‌زایی و بازرایی از ریز نمونه برگ گیاه کاسنی در شرایط درون شیشه‌ای در محیط کشت موراشیگ و اسکوگ ترکیب‌های متفاوت تنظیم کننده‌های رشد گیاهی ایندول استیک اسید، بنزیل آدنین^۹ (BA) و کینتین^{۱۰} (KIN) در غلظت‌های مختلف استفاده نمودند که در ترکیب هورمونی ایندول استیک اسید و کینتین بیشترین درصد کالوس‌زایی (۸۴/۴ درصد) در محیط کشت موراشیگ و اسکوگ حاوی ۰/۳۵ میلی‌گرم در لیتر ایندول استیک اسید و ۱/۰۷ میلی‌گرم در لیتر کینتین و بیشترین درصد بازرایی (۸۴/۴ درصد) و بیشترین تعداد نوساقه (۵/۹۲ عدد) در محیط کشت حاوی ۰/۰۸۷ میلی‌گرم در لیتر ایندول استیک اسید و ۱/۰۵ میلی‌گرم در لیتر کینتین گزارش کردند. همچنین در ترکیب هورمونی ایندول استیک اسید و بنزیل آدنین بیشترین درصد کالوس‌زایی (۷۰ درصد) و بیشترین درصد بازرایی (۶۱ درصد) و بیشترین تعداد نوساقه (۳/۹ عدد) در محیط کشت حاوی

- 1- Sesquiterpene
- 2- Lacoten
- 3- Kumarin
- 4- Flavonoid
- 5- Skoog & Murashige
- 6- Indole Acetic Acid
- 7- BenzylAmino Pourin
- 8- Guilio
- 9- BenzylAdenine
- 10- Kinetin

11- Radcchio
12- Italiana

صفات مورد اندازه‌گیری

صفات مورد اندازه‌گیری در این تحقیق شامل درصد کالوس‌زایی، درصد باززایی، میانگین تعداد نوساقه در هر ریز نمونه بود که بعد از چهار هفته از کشت ریز نمونه‌ها یادداشت برداری صورت گرفت.

تیمارهای هورمونی

ریز نمونه‌ها جهت باززایی در محیط کشت MS در غلظت‌های (۰، ۰/۱، ۰/۳، ۰/۶، ۱ میلی‌گرم در لیتر) نفتالین استیک اسید (NAA)، (۰، ۰/۱، ۰/۵، ۱، ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر) بنزیل آدنین (BA) و (۰، ۰/۵، ۱، ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر) کنتین (KIN) مورد بررسی قرار گرفتند. این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی جهت باززایی ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ انجام شد. محیط کشت MS در آزمایش اول حاوی ترکیب غلظت‌های مختلف تنظیم کننده‌های رشد گیاهی (NAA BA) در ۲۵ ترکیب هورمونی (جدول ۱) در ۳ تکرار و در داخل هر تکرار ۸ ریز نمونه و محیط کشت MS در آزمایش دوم حاوی ترکیب غلظت‌های مختلف تنظیم کننده‌های رشد گیاهی (NAA KIN) در ۴ تکرار و در داخل هر تکرار ۸ ریز نمونه و ۲۰ ترکیب هورمونی (جدول ۲) بودند.

تجزیه و تحلیل آماری

داده‌ها توسط نرم‌افزار SPSS 16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. قبل از انجام تجزیه واریانس نرمال بودن داده‌ها مورد بررسی قرار گرفت و مقایسه میانگین‌ها بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد انجام شد.

ثابته غوطه‌ور شدند و سپس با محلول هیپوکلریت سدیم ۵٪ به مدت ۲۵ دقیقه ضدعفونی گردیدند. در نهایت ۳ بار با آب مقطر استریل به مدت ۱، ۵ و ۱۵ دقیقه شستشو داده شدند.

کشت بذور

بذور ضدعفونی شده در محیط کشت موراشیگ و اسکوگ (MS) (۱۳) کشت گردیدند. داخل هر پتری دیش ۱۵ عدد بذر قرار گرفت. بذور جهت جوانه‌زنی به مدت ۴۸ ساعت در تاریکی قرار گرفتند. بعد از جوانه‌زنی کشت‌ها جهت رشد و نمو در اتاقک رشد با دمای 25 ± 2 درجه سانتی‌گراد و تناوب نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی نگهداری شدند.

کشت ریز نمونه‌ها

چهار هفته بعد از رشد گیاهچه‌ها از آنها ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ تهیه شد. ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ به طول ۵ میلی‌متر برش داده شدند و در محیط کشت MS حاوی ترکیب غلظت‌های مختلف تنظیم کننده‌های رشد گیاهی کشت گردیدند. در هر تکرار ۸ ریز نمونه کشت گردید. بعد از استقرار ریز نمونه‌ها در محیط کشت، اطراف پتری دیش‌ها با پارافیلیم بسته شد و در دمای 25 ± 2 درجه سانتی‌گراد و شرایط ۱۶ ساعت روشنایی (شدت نور ۲۰۰۰ لوکس) و ۸ ساعت تاریکی قرار داده شدند.

جدول ۱- غلظت‌های مختلف NAA و BA در محیط‌های کشت برای القای کالوس و باززایی در ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ

Table 1- Different combinations of NAA and BA in MS medium used for callus induction and regeneration from leaf and petiole explants

ترکیبات تیماری (mg l ⁻¹) Treatment combinations (mg l ⁻¹)	محیط کشت Medium	ترکیبات تیماری (mg l ⁻¹) Treatment combinations (mg l ⁻¹)	محیط کشت Medium
0.3NAA + 1BA	M14	0NAA + 0BA	M1
0.3NAA + 1.5BA	M15	0NAA + 0.1BA	M2
0.6NAA + 0BA	M16	0NAA + 0.5BA	M3
0.6NAA + 0.1BA	M17	0NAA + 1BA	M4
0.6NAA + 0.5BA	M18	0NAA + 1.5BA	M5
0.6NAA + 1BA	M19	0.1NAA + 0BA	M6
0.6NAA + 1.5BA	M20	0.1NAA + 0.1BA	M7
1NAA + 0BA	M21	0.1NAA + 0.5BA	M8
1NAA + 0.1BA	M22	0.1NAA + 1BA	M9
1NAA + 0.5BA	M23	0.1NAA + 1.5BA	M10
1NAA + 1BA	M24	0.3NAA + 0BA	M11
1NAA + 1.5BA	M25	0.3NAA + 0.1BA	M12
		0.3NAA + 0.5BA	M13

جدول ۲- غلظت‌های مختلف NAA و KIN در محیط‌های کشت برای القای کالوس و باززایی در ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ
Table 2- Different combinations of NAA and KIN in MS medium used for callus induction and regeneration of leaf and petiole explants

ترکیبات تیماری (mg l ⁻¹) Treatment combinations (mg l ⁻¹)	محیط کشت Medium	ترکیبات تیماری (mg l ⁻¹) Treatment combinations (mg l ⁻¹)	محیط کشت Medium
0.3NAA + 1 KIN	R11	0 NAA + 0 KIN	R1
0.3 NAA + 1.5 KIN	R12	0 NAA + 0.5 KIN	R2
0.6 NAA + 0 KIN	R13	0 NAA + 1 KIN	R3
0.6 NAA + 0.5 KIN	R14	0 NAA + 1.5 KIN	R4
0.6 NAA + 1KIN	R15	0.1 NAA + 0 KIN	R5
0.6 NAA + 1.5 KIN	R16	0.1 NAA + 0.5 KIN	R6
1 NAA + 0 KIN	R17	0.1NAA + 1 KIN	R7
1 NAA + 0.5 KIN	R18	0.1NAA + 1.5 KIN	R8
1 NAA + 1KIN	R19	0.3 NAA + 0KIN	R9
1 NAA + 1.5KIN	R20	0.3 NAA + 0.5 KIN	R10

نتایج و بحث

بودند کالوس‌زایی مشاهده نشد. نتایج نشان داد جهت تولید کالوس وجود هورمون ضروری است و در محیط کشت فاقد هورمون کالوس تولید نگردید. نتایج مشابهی نیز در این رابطه توسط دانشمندان دیگر در چند گونه گیاهی ثبت شده است (۱، ۲، ۸، ۲۲) تحقیقات نشان داده است که در محیط کشت دارای اکسین و فاقد سایتوکینین، کالوس تولید می‌گردد اما بدون حضور اکسین کالوس تولید نمی‌شود (۵). در گزارشی درلپه‌های گیاه گردو نیز بدون وجود اکسین در محیط کشت، کالوس تولید نگردید (۱۷). سایر محققان کالوس‌زایی ریز نمونه‌های این گیاه را با ترکیب هورمونی NAA و BA گزارش کرده‌اند. رحمان و همکاران (۱۶) IAA را در ترکیب با BA برای کالوس‌زایی ریز نمونه برگ گیاه کاسنی استفاده کردند، که بیشترین کالوس‌زایی را در محیط کشت حاوی ۰/۰۸۷ میلی‌گرم در لیتر IAA و ۱/۰۵ میلی‌گرم در لیتر BA (۷۰ درصد) گزارش کردند. لیم و همکاران (۱۱) کالوس‌زایی ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ گیاه کاسنی را با ترکیب‌های هورمونی (NAA و BAP) و (IAA و BAP) در غلظت‌های مختلف مورد مطالعه قرار دادند که ترکیب NAA با BAP در همه تیمارها منجر به ۱۰۰ درصد کالوس‌زایی شدند و درصد کالوس‌زایی را در ترکیب اکسین IAA با سایتوکینین BAP از ۲۰ تا ۹۵ درصد متغییر گزارش کردند. ولایوتام و همکاران (۲۱) کالوس‌زایی ریز نمونه برگ گیاه کاسنی را با اکسین‌های مختلف IAA NAA IBA و 2-4-D در ترکیب با سایتوکینین BAP بررسی کردند که بیشترین درصد کالوس‌زایی را در ترکیب هورمونی BAP و NAA نسبت به سایر ترکیب‌های هورمونی گزارش کردند. نتایج مقایسه میانگین مربوط به اثرات متقابل هورمون‌های NAA و BA نشان داد که ترکیبات تیماری مختلف اثرات متفاوتی بر روی باززایی داشتند. بررسی اثر ترکیب‌های مختلف

نتایج تجزیه و تحلیل آماری نشان داد که اثرات اصلی و اثرات متقابل غلظت‌های مختلف ترکیب هورمون‌های NAA و BA بر صفات درصد باززایی و میانگین تعداد نوساقه در هر ریز نمونه، در ریز نمونه برگ و دمبرگ در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار شد (جدول ۳). همچنین نتایج تجزیه آماری نشان داد که اثرات اصلی و اثرات متقابل غلظت‌های مختلف ترکیب هورمون‌های KIN و NAA بر صفات درصد کالوس‌زایی، درصد باززایی و میانگین تعداد نوساقه در هر ریز نمونه، در ریز نمونه برگ و دمبرگ در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار شد (جدول ۴). در این تحقیق ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ کشت شده در محیط کشت حاوی تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی NAA و BA بعد از گذشت دو هفته در اکثر محیط‌های کشت به القای کالوس واکنش نشان دادند. درصد کالوس‌زایی در همه محیط‌های کشت با سطوح مختلف اکسین و سایتوکینین (NAA و BA) به غیر از شاهد (فاقد هورمون) و محیط‌های کشت فاقد اکسین (BA به تنهایی) در هر دو ریز نمونه برگ و دمبرگ (۱۰۰ درصد) بود. نتایج مقایسه میانگین مربوط به اثرات متقابل هورمون‌های NAA و KIN برای صفت کالوس‌زایی نشان داد از بین تیمارهای مورد بررسی با غلظت‌های مختلف ترکیب هورمونی NAA و KIN بیشترین درصد کالوس‌زایی برای ریز نمونه برگ در محیط کشت R11 حاوی ۰/۳ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۱ میلی‌گرم در لیتر KIN و محیط کشت R12 حاوی ۰/۳ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر KIN (۷۱/۸ درصد) مشاهده شد. بیشترین درصد کالوس‌زایی برای ریز نمونه دمبرگ در محیط کشت R11 حاوی ۰/۳ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۱ میلی‌گرم در لیتر KIN (۸۱/۲۵ درصد) حاصل شد. در محیط کشت شاهد (فاقد هورمون) و محیط‌های کشتی که فاقد هورمون اکسین

هورمونی NAA و BA (از لحاظ درصد و میانگین باززایی در هر تیمار) در ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ نشان داد بیشترین درصد باززایی در ریز نمونه برگ (۷۱ درصد) و بیشترین میانگین تعداد نوساقه در هر ریز نمونه برگ (۲/۷ عدد) و بیشترین درصد باززایی در ریز نمونه دمبرگ (۷۳ درصد) و بیشترین میانگین تعداد نوساقه در هر ریز نمونه

دمبرگ (۲/۷۳ عدد) در محیط کشت M12 حاوی ۰/۳ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر BA بدست آمد. محیط کشت M7 حاوی ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر BA با ۵۸ درصد باززایی و ۲ عدد میانگین تعداد نوساقه در هر ریز نمونه، در ریز نمونه برگ باززایی بهتری نشان داد.

جدول ۳- تجزیه واریانس تاثیر ترکیبات هورمونی NAA و BA بر صفات مورد ارزیابی در ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ
Table 3- Analysis of variance for the effect of different combinations of NAA and BA on some characteristics in leaf and petiole explants

منابع تغییرات Source of variations	درجه آزادی Degree of freedom	میانگین مربعات Mean squares			
		ریز نمونه برگ Leaf explant		ریز نمونه دمبرگ Petiole explant	
		درصد باززایی Regeneration percent	میانگین تعداد نوساقه Mean number of shoots	درصد باززایی Regeneration percent	میانگین تعداد نوساقه Mean number of shoots
NAA	4	48.2**	0.623**	34.3**	0.374**
BA	4	36.1**	0.436**	25.3**	0.338**
NAA×BA	16	9.9**	0.144**	7.38**	0.1**
(Error) اشتباه آزمایشی	50	0.467	0.039	0.36	0.041
ضریب تغییرات (%) Coefficient of variations	-	21.3	22.1	23.3	23.7

** : معنی‌دار در سطح احتمال ۱٪

** : Significant at probability level of 1 %

جدول ۴- تجزیه واریانس تاثیر ترکیبات هورمونی NAA و KIN بر صفات مورد ارزیابی ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ
Table 4- Analysis of variance for the effects of different combinations of NAA and KIN on some characteristics in leaf and petiole explants

منابع تغییرات Source of variations	درجه آزادی Degree of freedom	میانگین مربعات Mean squares					
		ریز نمونه برگ Leaf explant			ریز نمونه دمبرگ Petiole explant		
		درصد باززایی Regeneration percent	میانگین تعداد نوساقه Mean number of shoots	درصد کالوس‌زایی Callus induction percent	درصد باززایی Regeneration percent	میانگین تعداد نوساقه Mean number of shoots	درصد کالوس‌زایی Callus induction percent
NAA	4	67.8**	0.35**	93**	22.9**	0.038**	87.7**
KIN	3	31.7**	0.152**	62.4**	15.7**	0.027**	77.7**
NAA×KIN	12	9.5**	0.072**	12.3**	8.5**	0.021**	15.4**
(Error) اشتباه آزمایشی	60	0.479	0.02	0.283	0.228	0.004	0.707
ضریب تغییرات (%) Coefficient of variations	-	27	17.2	16.4	23.8	8.4	25.8

** : معنی‌دار در سطح احتمال ۱٪

** : Significant at probability level of 1 %

جدول ۵- مقایسه میانگین تاثیر ترکیب هورمونی NAA و BA بر صفات مورد ارزیابی در ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ

Table 5- Compare means for different combinations of NAA and BA in leaf and petiole explants

محیط کشت Medium	ریز نمونه دمبرگ Petiole explant			ریز نمونه برگ Leaf explant		
	کالوس‌زایی Callus induction	میانگین تعداد نوساقه Mean number of shoots	درصد باززایی Regeneration percent	کالوس‌زایی Callus induction	میانگین تعداد نوساقه Mean number of shoots	درصد باززایی Regeneration percent
M1	-	0 ^d	0 ^e	-	0 ^e	0 ^g
M2	-	0 ^d	0 ^e	-	0 ^e	0 ^g
M3	-	0 ^d	0 ^e	-	0 ^e	0 ^g
M4	-	0 ^d	0 ^e	-	0 ^e	0 ^g
M5	-	0 ^d	0 ^e	-	0 ^e	0 ^g
M6	-	0 ^d	0 ^e	-	0 ^e	0 ^g
M7	+	0.8b ^{cd}	38 ^e	+	2 ^a	58 ^{ab}
M8	+	0.56b ^{cd}	18.6 ^d	+	1.66 ^{ab}	41 ^{cd}
M9	+	0.17 ^d	14 ^d	+	0.83 ^{bc}	36 ^{cd}
M10	+	0 ^d	0 ^e	+	0.2 ^{cd}	8.3 ^f
M11	+	0 ^d	0 ^e	+	0 ^e	0 ^g
M12	+	2.73 ^a	73 ^a	+	2.7 ^a	71 ^a
M13	+	1.4 ^b	47 ^b	+	1.66 ^{ab}	48.3 ^{bc}
M14	+	0.76b ^{cd}	33.3 ^c	+	0.33 ^{cd}	36.6 ^{cd}
M15	+	0.07 ^d	9.3 ^d	+	0.16 ^{cd}	9 ^f
M16	+	0 ^d	0 ^e	+	0 ^e	0 ^g
M17	+	0.93 ^{bc}	42 ^b	+	0.33 ^{cd}	37 ^{cd}
M18	+	0.43 ^{bcd}	21 ^{cd}	+	0.26 ^{cd}	37 ^{cd}
M19	+	0.09 ^d	11.7 ^d	+	0.13 ^{cd}	16.6 ^e
M20	+	0.09 ^d	9.3 ^d	+	0.13 ^{cd}	15.3 ^e
M21	+	0 ^d	0 ^e	+	0 ^e	0 ^g
M22	+	0 ^d	0 ^e	+	0 ^e	0 ^g
M23	+	0 ^d	0 ^e	+	0 ^e	0 ^g
M24	+	0.09 ^d	9 ^d	+	0.16 ^{cd}	15.3 ^e
M25	+	0.2 ^{cd}	14 ^d	+	0.13 ^{cd}	19.6 ^e

میانگین‌های با حروف مشترک در هر ستون اختلاف معنی‌داری از لحاظ آماری ندارند
Means with similar letters in each column are not significantly different

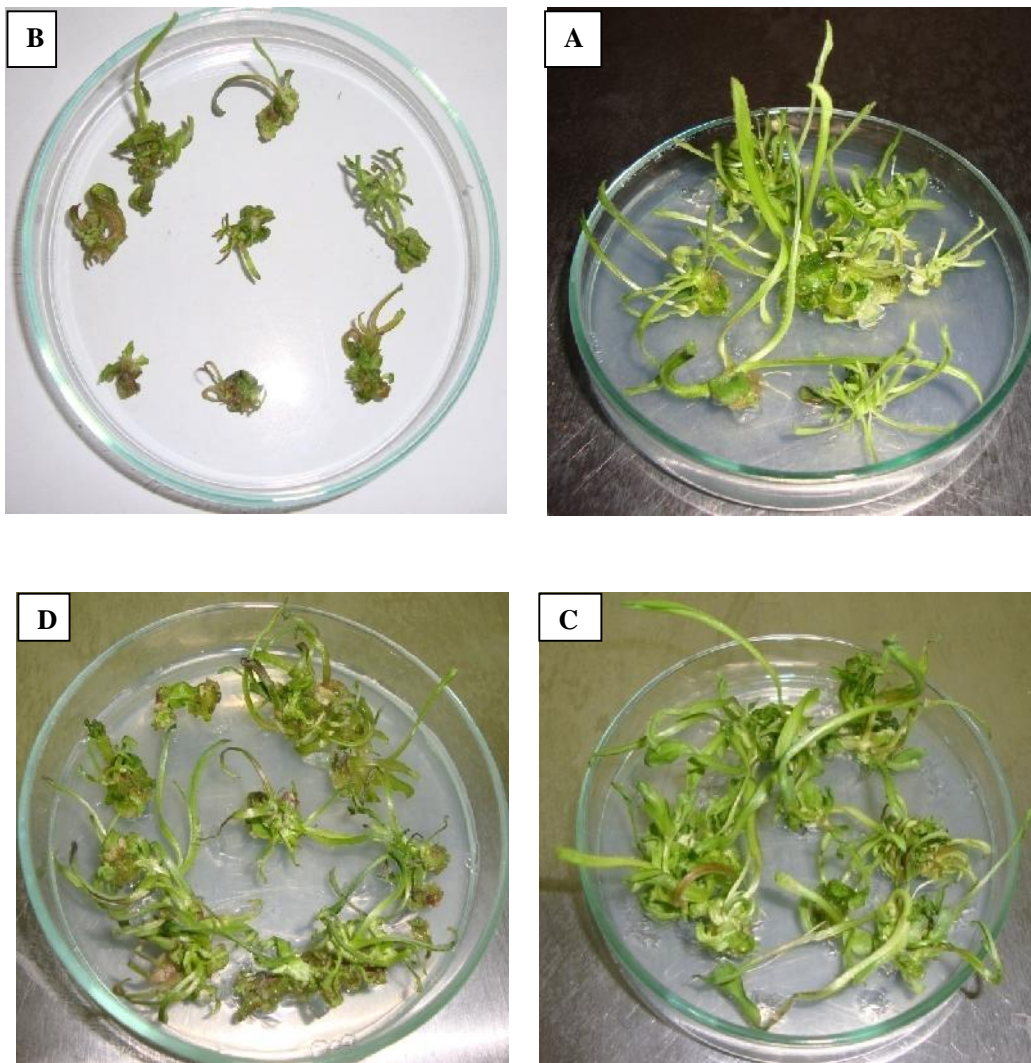
میکرومولار NAA و ۰/۴۴ میکرومولار BA) بدست آوردند که با نتایج این تحقیق مطابقت داشت.

نتایج مقایسه میانگین مربوط به اثرات متقابل هورمون‌های NAA و KIN نشان داد از بین تیمارهای مورد بررسی با غلظت‌های مختلف ترکیب هورمونی NAA و KIN، در ریز نمونه برگ بیشترین درصد باززایی (۶۵/۶ درصد) و بیشترین میانگین تعداد نوساقه در هر ریز نمونه (۱/۳۷ عدد) در محیط کشت R7 حاوی ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۱ میلی‌گرم در لیتر KIN مشاهده شد و در ریز نمونه دمبرگ بیشترین درصد باززایی (۴۰/۶ درصد) و بیشترین میانگین تعداد نوساقه در هر ریز نمونه (۰/۵ عدد) در محیط کشت R10 حاوی

کمترین باززایی (صفر) در تیمار شاهد و تیمارهای بکار رفته هر یک از هورمون‌ها به تنهایی و همچنین در غلظت‌های ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۱ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر BA باززایی مشاهده شد. با افزایش غلظت هورمون BA درصد باززایی کاهش یافت و بیشترین باززایی در غلظت‌های پایین BA بدست آمد (جدول ۵). کاناموتو وهمکاران (۹) در آزمایشی برای باززایی ریز نمونه برگ گیاه کاهو بیشترین باززایی را در غلظت‌های پایین NAA و BA (۰/۱ میلی‌گرم در لیتر NAA و ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر BA) گزارش کردند. هاتر و بوریت (۶) نیز بیشترین میزان نوساقه را در ریز نمونه کوتیلدون گیاه کاهو در غلظت‌های پایین NAA و BA (۰/۵۴)

ترکیب با غلظت‌های به کار رفته هورمون KIN باززایی مشاهده نشد (جدول ۶).

۰/۳ میلی گرمدر لیتر NAA و ۰/۵ میلی گرمدر لیتر KIN بدست آمد. نتایج آزمایش نشان داد در هر دو ریز نمونه برگ و دمبرگ از بین غلظت‌های مختلف هورمون NAA، غلظت ۱ میلی گرم در لیتر در

شکل ۱- اثر ترکیبات مختلف NAA و سیتوکینین‌های مختلف بر باززایی از ریزنمونه‌های برگ و دمبرگ. الف: NAA و BA در ریز نمونه برگ، ب: NAA و BA در ریز نمونه دمبرگ، ج: NAA و KIN در ریز نمونه برگ، د: NAA و KIN در ریز نمونه دمبرگ

Figure 1- Effect of different combinations of NAA and different cytokinins on regeneration from leaf and petiole explants. A: NAA and BA on leaf explant. B: NAA and BA on petiole explant. C: NAA and KIN on leaf explant. D: NAA and KIN on petiole explant

میلی گرم در لیتر KIN به ترتیب (۵۵ درصد و ۱/۴ عدد) گزارش کردند. لیم و همکاران (۱۱) در آزمایشی جهت باززایی ریز نمونه برگ و دمبرگ گیاه کاسنی با ترکیب‌های هورمونی NAA، BAP و IAA و BAP بیشترین درصد باززایی را در ریز نمونه برگ و دمبرگ در

یوسسان و همکاران (۲۳) در آزمایشی با غلظت‌های مختلف ترکیب هورمونی NAA و KIN در محیط کشت MSMO بیشترین باززایی و بیشترین میانگین تعداد نوساقه را در ریز نمونه برگ گیاه کاسنی در محیط کشت حاوی ۰/۳ میلی گرم در لیتر NAA و ۰/۵

میلی گرم در لیتر IAA و ۱ میلی گرم در لیتر BAP (۵ عدد) گزارش کردند.

نتایج همبستگی بین صفات مورد ارزیابی در ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ

بررسی همبستگی بین صفات درصد باززایی و میانگین تعداد نوساقه در ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ در غلظت‌های مختلف ترکیب هورمونی NAA و BA (جدول ۷) نشان داد که همبستگی بین درصد باززایی و میانگین تعداد نوساقه در هر دو ریز نمونه برگ و دمبرگ مثبت و معنی‌دار بود.

محیط کشت حاوی ۰/۱ میلی گرم در لیتر NAA و ۲ میلی گرم در لیتر BAP به ترتیب (۷۸ درصد و ۵۵ درصد) و در محیط کشت حاوی ۱ میلی گرم در لیتر IAA و ۰/۵ میلی گرم در لیتر BAP در هر دو ریز نمونه برگ و دمبرگ باززایی را (۱۰۰ درصد) گزارش کردند. پارک و همکاران (۱۵) بیشترین درصد باززایی را در ریز نمونه برگ گیاه کاسنی در در محیط کشت حاوی ۰/۱ میلی گرم در لیتر IAA و ۱ میلی گرم در لیتر BAP گزارش کردند. جن وون و همکاران (۳) در آزمایشی با غلظت‌های مختلف ترکیب هورمونی IAA و BAP جهت باززایی ریز نمونه کوتیلدون دو ژنوتیپ رادشيو و ایتالیانا گیاه کاسنی بیشترین تعداد شاخه در ژنوتیپ رادشيو در محیط کشت حاوی ۱ میلی گرم در لیتر IAA و ۱ میلی گرم در لیتر BAP (۵/۶ عدد) و بیشترین تعداد شاخه در ژنوتیپ ایتالیانادر محیط کشت حاوی ۰/۱

جدول ۶- مقایسه میانگین تاثیر ترکیب هورمونی NAA و KIN بر صفات مورد ارزیابی در ریز نمونه‌های برگ و دمبرگ

Table 6- Compare means for different combinations of NAA and KIN in leaf and petiole explants

محیط کشت Medium	ریز نمونه دمبرگ Petiole explant			ریز نمونه برگ Leaf explant		
	کالوس‌زایی Callusinduction	میانگین تعداد نوساقه Mean number of shoots	درصد باززایی Regeneration percent	کالوس‌زایی Callusinduction	میانگین تعداد نوساقه Mean number of shoots	درصد باززایی Regeneration percent
R1	0 ^f	0 ^d	0 ^d	0 ^f	0 ^e	0 ^e
R2	0 ^f	0 ^d	0 ^d	0 ^f	0 ^e	0 ^e
R3	0 ^f	0 ^d	0 ^d	0 ^f	0 ^e	0 ^e
R4	0 ^f	0 ^d	0 ^d	0 ^f	0 ^e	0 ^e
R5	0 ^f	0 ^d	0 ^d	0 ^f	0 ^e	0 ^e
R6	0 ^f	0.03 ^{cd}	3.12 ^d	0 ^f	0.56 ^{bc}	37.5 ^b
R7	0 ^f	0.25 ^b	25 ^b	0 ^f	1.37 ^a	65.6 ^a
R8	12.5 ^e	0.21 ^b	15.62 ^c	0 ^f	0.5 ^{bc}	37.5 ^b
R9	0 ^f	0 ^d	0 ^d	0 ^f	0 ^e	0 ^e
R10	12.5 ^e	0.5 ^a	40.6 ^a	34.3 ^c	0.24 ^{cde}	19 ^c
R11	81.25 ^a	0.18 ^{bc}	18.75 ^c	71.8 ^a	0.12 ^{de}	9.5 ^d
R12	62.5 ^a	0.03 ^{cd}	3.1 ^d	71.8 ^a	0.03 ^e	3.1 ^{de}
R13	0 ^f	0 ^d	0 ^d	0 ^f	0 ^e	0 ^e
R14	43.75 ^b	0.15 ^{bcd}	18.75 ^c	31.2 ^{cd}	0.74 ^b	31.2 ^b
R15	68.75 ^a	0.12 ^{cd}	12.5 ^c	53.1 ^b	0.46 ^{bcd}	40 ^b
R16	78.1 ^a	0.15 ^{bcd}	25 ^b	62.5 ^{ab}	0.78 ^b	50 ^b
R17	0 ^f	0 ^d	0 ^d	0 ^f	0 ^e	0 ^e
R18	15.62 ^{de}	0 ^d	0 ^d	25 ^{de}	0 ^e	0 ^e
R19	25 ^{cd}	0 ^d	0 ^d	31.2 ^{cd}	0 ^e	0 ^e
R20	37.5 ^{bc}	0 ^d	0 ^d	37.5 ^c	0 ^e	0 ^e

میانگین‌های با حروف مشترک در هر ستون اختلاف معنی‌داری از لحاظ آماری ندارند

Means with similar letters in each column are not significantly different

جدول ۷- همبستگی بین درصد باززایی و میانگین تعداد نوساقه در ترکیبات هورمونی NAA و BA در ریز نمونه‌های برگ و دم‌برگ

Table 7- Correlation between regeneration and mean number of shoots for treatments of NAA and BA in leaf and petiole explants

	ریز نمونه دم‌برگ	ریز نمونه برگ
	Petiole explant	Leaf explant
	میانگین تعداد نوساقه	میانگین تعداد نوساقه
	Mean number of shoots	Mean number of shoots
درصد باززایی Regeneration percent	0.774**	0.784**

** : معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪

** : Significant at probability level of 1 %

جدول ۸- همبستگی بین درصد کالوس‌زایی، درصد باززایی و میانگین تعداد نوساقه در ترکیبات هورمونی NAA و KIN در ریز نمونه‌های برگ و دم‌برگ

Table 8- Correlation among callus induction, regeneration and mean number of shoots for treatments of NAA and KIN in leaf and petiole explants

	ریز نمونه دم‌برگ		ریز نمونه برگ	
	Petiole explant		Leaf explant	
	میانگین تعداد نوساقه	درصد کالوس‌زایی	میانگین تعداد نوساقه	درصد کالوس‌زایی
	Mean number of shoots	Callus induction percent	Mean number of shoots	Callus induction percent
درصد باززایی Regeneration percent	0.827**	0.38**	0.84**	0.17 ^{ns}
میانگین تعداد نوساقه Mean number of shoots	1	0.208**	1	0.096 ^{ns}

^{ns}, **: به ترتیب غیر معنی‌داری و معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪

^{ns}, **: Non-significant and significant at probability level of 1 %, respectively

بیشترین باززایی در هر دو ریز نمونه برگ و دم‌برگ در غلظت‌های پایین BA مشاهده شد و با افزایش غلظت BA میزان باززایی کاهش یافت. همچنین آزمایش بررسی اثر غلظت‌های مختلف ترکیب هورمونی NAA و KIN بر باززایی ریز نمونه‌های برگ و دم‌برگ نشان داد. در ریز نمونه‌های برگ و دم‌برگ در غلظت ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA در ترکیب با غلظت‌های مختلف بکار رفته KIN باززایی صورت نگرفت. طبق نتایج بدست آمده از هر دو آزمایش در ریز نمونه برگ نسبت به ریز نمونه دم‌برگ کالوس‌زایی و باززایی بهتری مشاهده شد. با توجه به نتایج حاصل از کشت بافت در این تحقیق می‌توان پیشنهاد کرد که تیمارهای اعمال شده در این تحقیق بر روی ژنوتیپ‌های بومی دیگر کشور اعمال شود و بهترین ژنوتیپ‌های پاسخ دهنده به کشت بافت تعیین شوند.

همچنین در غلظت‌های مختلف ترکیب هورمونی NAA و KIN، بررسی همبستگی بین درصد کالوس‌زایی، درصد باززایی و میانگین تعداد نوساقه (جدول ۸) نشان داد که در ریز نمونه برگ همبستگی بین درصد باززایی و میانگین تعداد نوساقه مثبت و معنی‌دار بود. همچنین بررسی همبستگی در ریز نمونه دم‌برگ نشان داد همبستگی بین درصد باززایی و میانگین تعداد نوساقه و درصد کالوس‌زایی مثبت و معنی‌دار بود.

نتیجه‌گیری کلی

نتایج بدست آمده از آزمایش بررسی اثر غلظت‌های مختلف ترکیب هورمونی NAA و BA بر کالوس‌زایی و باززایی ریز نمونه برگ و دم‌برگ نشان داد در هر دو ریز نمونه برگ و دم‌برگ در همه ترکیب‌های هورمونی کالوس‌زایی مشاهده شد. از لحاظ باززایی

- 1- Abd Elaleem K.G., Modawi R.S., and Khalafalla M.M. 2009. Effect of plant growth regulators on callus induction and plant regeneration in tuber segment culture of potato (*Solanum tuberosum* L.) cultivar Diamant. African Journal of Biotechnology, 11: 2529-2534.
- 2- Ahmad N., Fazal H., and Zamir R. 2011. Callusogenesis and shoot organogenesis from flowers of *Stevia rebaudiana* (Bert.). Sugar Technology, 2: 174 - 177.
- 3- Geun-Won CH., Dae-Sung K., Hyeon-Jeong H., Won Byoung CH., and Youn-Hyung L. 2009. Plant regeneration from cotyledon explants in leaf chicory (*Cichorium intybus* L. var. *foliosum*). Horticulture, Environment and Biotechnology, 1: 40 - 44.
- 4- Han Y., Jin X., Wu F., and Zhang G. 2011. Genotypic differences in callus induction and plant regeneration from mature embryos of barley, *Hordeum vulgare* L., Journal of Zhejiang University Science, 5: 399-407.
- 5- Hohtola A. 1988. Seasonal changes in explant viability and contamination of tissue culture from mature scotpine. Plant Cell, Tissue and Organ Culture, 15: 211-222.
- 6- Hunter D.C., and Burritt D.J. 2002. Improved adventitious shoot production from cotyledon explants of lettuce (*Lactuca sativa* L.). Scientia Horticulturae, 95: 269-276.
- 7- Hyeon-Jeon, H., Hea-Jung, J., Geun-Won, CH. 2009. Shoot regeneration from cotyledon explants in root chicory affected by culture temperature and medium composition, Korean Journal of Horticultural Science and Technology, 4: 662-667.
- 8- Jayasree T., Pavan U., Ramesh M., and Rao A.V. 2001. Somatic embryogenesis from leaf culture of potato. Plant Cell, Tissue and Organ Culture, 64: 13-17.
- 9- Kanamoto H., Yamashita A., Asao H., Okumura S., Takase H., Hattori M., Yokota A., and Tomizawa K.I. 2006. Efficient and stable transformation of *Lactuca sativa* L. cv. Cisco (lettuce) plastids. Transgenic Research, 15: 205-217.
- 10- Karimi H. 1975. Plant of Iran. Jahad University Press publisher. pp: 772-773. (In persian)
- 11- Lim T.L., Park E.J., Lee J.Y., Chun I.J., and An G.H. 2003. High plant regeneration and ectopic expression of OsMADS1 gene in root chicory (*Cichorium withintybus* L. var. *sativus*). Journal of Plant Biotechnology, 4: 215-219.
- 12- Lima S.S., Esquilb, M. A., Henriques A.B., Silva F.O., Silva P.H.B., and Lage C.L.S. 2001. Monoclonal culture of erva-de-bicho (*Polygonum acre* HBK var. *aquatile*) for commercial scale production of a phyto-therapeutic medicine. Brazilian Journal Medicinal Plant, 4: 51-55.
- 13- Murashige T., and Skoog F. 1962. A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue cultures. Physiologia Plantarum 15: 473-497.
- 14- Nandagopal S., and Ravjitha Kumari B.D. 2006. Adeninsulphate induced high frequency shoot organogenesis in callus and *in vitro* flowering of *Cichorium intybus* L. cv. Focus - a potent medicinal plant. Acta Agriculturae Slovenica, 2: 415-425.
- 15- Park E., and Lim H. 1999. Establishment of an efficient *in vitro* plant regeneration system in chicory (*Cichorium intybus* L. var. *sativus*). Acta Horticulturae, 483: 367- 370.
- 16- Rehman R.U., Israr P.S., Srivastava P.S., Bansal K.C., and Abidin M.Z. 2003. *In vitro* regeneration of witloof chicory (*Cichorium intybus* L.) from leaf explant and accumulation of esculin. *In Vitro Cellular & Developmental Biology - Plant*, 39: 142-146.
- 17- Rodriguez R. 1982. Callus initiation and root formation from *in vitro* culture of walnut cotyledon. HortScience, 17: 195-196.
- 18- Rout G.R., Samantarary S., and Das, P. 2000. *In vitro* manipulation and propagation of medicinal plants. Biotechnology Advances, 18: 91-120.
- 19- Sebastina M.M. 2004. *In vitro* callus induction and plants from stem and petiole explants of *salvia canariensis* L. Journal of plant Tissue culture, 14: 167-172.
- 20- Tripathi L., and Tripathi J.N. 2003. Role of biotechnology in medicinal plants, Tropical Journal of Pharmaceutical Research, 2: 243-253.
- 21- Velayutham P., Ranjithakumari B.D., and Baskaran P. 2006. An efficient *in vitro* plant regeneration system for *Cichorium intybus* L. an important medicinal plant. Journal of Agricultural Technology, 2: 287-298.
- 22- Yasmin S., Nasiruddin K.M., Begum R., and Talukder S.K. 2003. Regeneration and establishment of potato plantlets through callus formation with BAP and NAA, Asian Journal of Plant Sciences, 12: 936-940.
- 23- Yucesan B., Turker A.U., and Gurel E. 2007. TDZ-induced high frequency plant regeneration through multiple shoot formation in witloof chicory (*Cichorium intybus* L.). Plant Cell, tissue and organ Culture, 91: 243-250.
- 24- Zargari A. 1989. Medicinal plants. Tehran university press. pp: 176. (In persian)